

קלאץ' במטע האנונות

גיא עדן

2021-01-16

קלאץ' במטע האנונות

גיא עדן

2021-01-16

ימי תחילת הקיץ שנת 1978

. 25. אחר הצהריים.

מצוידת במכחול פלסטיק כחול ועדין, אמו מאביקה את פרחי האנונה. אמו עובדת במטע האננות, על מנת להרוויח עוד כמה לירות לפרנסת המשפחה. כי הזרמים קשים. האינפלציה דזהרת. דמי המזונות דלים מאד, המשכורת העולבה בעובדת סוציאלית כבר אינה מספקת, וכל גירוש נוסף עשוי לעוזר.

האנונה - אחד מן הפירות האהובים עליו ביותר. פרי אקזוטי-טרופי בעל מראה מפותח ומסקרן במיוחד. פרי עסיסי ומאד מתוק, בשרו הלבן תמיד הזכיר לו צמר גפן מתוק. העבודה במטע האננות הקרוב לבית היא לא עבודה קשה מדי. אמו אוחצת בידה מכחול בעל ידית תכלת. בקצת הדית מברשת עדינה עשויה שער זנב סוס. אמו אוסףת אבקנים עדינים מפרח אחד, וمبرישה ואגב כך מפרה פרח אחר. כך יתקבלו פירות גודלים יותר. משובחים יותר. בהאבקה משתתפים עוד עשרות בני המושב. קומונה. ממש כמו מדורת השבט הקדומה. חלקים קשי יום, בדיקם כמהו, ויחד הם מרכלים, צוחקים, משתפים בחוויות מהיום החולף. פורקים מותחים. מתנהמים אחד בחרטו של الآخر. يوم אחד אף הוא, כנער צעיר, יעבדacha'z בהאבקת פרחי האנונה, ויקבל כסף כס לboveזים.

30. קול ישראלי מירושלים, כאן מלאכי חזקה הרוי החדשות ועיקרנו תחילתה. דובר צה"ל מדווח על חידרת ארבעה מחבלים מגבול ירדן. אחד המחבלים נורה ונ נהרג על ידי כוחות צה"ל. נערך מצוד נרחב אחר שלושת המחבלים הנוטרים. המחבלים חמושים ומסוכנים, ודובר צה"ל מבקש מן הציבור להסתגר בבתים עד להודעה חדשה.

31. הוא לבד בבית. משחק עם אחיותו ועם כלבו הצעיר בחצר. שומע את החדשות מפיו של שכן מבוהל שרצ לlaps מחסה. הפחד מטפס.

מטפס ועולה בגרון. הוא אוסף את אחיותו בחיפזון, ויחדיו הם רצים לאימם, שבמטע האנונו.

הכלב נותר קשור ולא מבין למה ננטש בכוו פתאומיות.

32. השמואה מתפשתת כASH בשדה קוצים. מטע האנונו ננטש תוך דקות ספורות. אנשים מחזירים את מכחולי ההאבקה ברישול לצנצנות הריבת הריקות. כולם מתפזרים לבתייהם, אל יקירותם, בבהילות ובמתה.

האם מגיעה בחיפזון לרבי"ש של המושב (רכזו ביטחון שוטף) וחותמת על קלacz'ניקוב. בראש משפחה חד הורית, בת שלושה ילדים רכימים, עליה להגן על משפחתה. להן בחירוף נפש על גזוליה התמיימים. הרכימים האצבעות העדינות שלה, שעד לפניה דקות ספורות האביקו את פרחי האנונה העדינים, עסוקות עתה בכוכונן אורך רצועת הגברדין המוכתמת שמן של הנשק שזה עתה חתמה עליו.

00:17 סיור מתנדבי המשמר האזרחי.

לאחר שהגיעו לחזרה הביתה, הגיפה האם את הבית עד כמה שרק ניתן, בהינתן דלותות החזזה הגדולות מהזוכחות.

ארבעעתם מתקცצים במטבח. אמו מרימה את ראהה הג'ינגי באיטיות ובזהירות לכיוון החלון הגדל שבטבח.

LIBHE מחסיר פעימה, אך היא לא עומדת בפיתויי ומעיזה להציג בסקרנות דרך החלון, בין אדניות הגרניטים, אל עבר רכב הסיור של המושב. הכבאית האדומה שחולפת בשכונתה הנטושה הינה מראה נדיר. האם מנסה להקליל את האוירה ומתרארת לילדיה בחיקוק ובקריצה את אשר היא רואה מעבד לחalon. היא רואה עכשו את מתנדבי המשמר האזרחי הצעירים פורקים כל עול.

הצעירים, בעודם בטוחים כי אף אחד אינו צופה בהם, החלו מתייזם בציינורות ה/cgiובי של הרכב לכל כיוון, בתנועה גסה, השפריצו מזרנוק ה/cgiובי כאילו הם משתינים לכל עבר. וצוחקים בקולי קולות. אמו מזזה את מנהיג הפרחחים. היא לא תשכח לו שכשהיה נער, היה יורה ברובה אוויר לעבר ציפורים בשכונה.

לימים, צער זה יהיה בתאונת טרקטורו. האם לא תצליח לעצמה על שאיחלה לו מכל המרעין בישין שלעולם יש להציגו..

18:00. עוד רגע קט תרד החשיכה.. האם מבהילה את ילדיה לבית הוריה שבקצתה השני של המושב. הבית האהוב של סבא וסבתא חזוק. אור דLOW וקלוש בוקע מחלון המטבח הקטן. כל בתים היישוב מוחשים. בכוונה.

המבואה הכל-כך מוכרת הספרנה ספרי קודש ואנציקלופדיות לרוב, והריה המתקתק של המפרק המוכר והטוב של סבתא'לה מצליה להרגיעו כמעט את הילדים, ולהפיכת בהם שלווה.

סבא וסבתא דבוקים בדאגה לטרונזיסטור. רשות ב'. קולו הרציני של הקריין בוקע מהמכ舍יר. כולם עדין ממתינים בדריכות לעדכוניים. הנשך שהאם הביאה עמה שעון על הקיר בפנים החדר.

ammo שלוחת אותו עם אחיו לחדר האורחים, שישחקו בחושך.
18:05 הוא מבוהל. מרגיש בלבד בעולם. מרגיש שהairoו לא מנוון נכוון. חסר לו אביו, שניסוך בו מעט בטחונו. החדרים החשוכים והריקיים מפחידים אותו.

הריפוד הירוק והזקן שמסביב מפחיד אותו.
הפרדים שסובבים את הבית מפחידים אותו.
קולו הרציני של הקריין ברדיו מפחיד אותו.
השקט הלא אופייני בשכונה מפחיד אותו. אפילו לול העופות של השכן דומם באופן לא טבעי.

نبיחות כלבי השכנים מפחידות אותו,
אבל המחשבות על המחללים מפחידות אותו יותר מכל.
הוא מוליך את אחיו לחדר האורחים. לארון המשחקים. אחיו הצעירה מוציאה את משחק הדוקים. מסתובבת אליו בפתאומיות, בהתלהבות, עם דוק אדום ביד.
הdock נגע עמוק בשפטו. הוא מדם. הדבר רק מוסיף לאומללותו.
הוא ממיר בבכי חרישי, וממהר אל חיק אימנו לנחמה.

הבית של סבא וסבתא ממוקם בקצת המושב. הוא גובל בפרדס התפוזים של סבא. ארבעה دونמים של עצי תפוז. הפרדס היה גאות הבית. בימי החורף סבו היה סוחט לו מיץ תפוזים במחטה הזוכחת העתיקה, ומגיש לו כוס מיץ קר וכמה תמרים. אż עתה, בחושך, הפרדס היווה أيام. כל פוחז בן בלי יכול למצוא מקום מסתור בפרדס של סבא, דבר שהפחיד אפילו את האמיצים ביותר.

15:18 צעדי ריצה נשמעים מבחוץ.

ונביחות כלבים.

וצעקות.

בערבית.

סבו, בחור נמוך קומה, ורחב, שבעירותו שירת כנוטר (מהשומרים היהודיים בתקופת המנדט), יהיה לוחם ללא חת, חוטף את הקלצ'ניקוב بيדו האחת, בעודו אוחז בפנס بيדו השניתה ויוצא בצדדים קצריים אż נמרצים החוצה ללא דיחוי, על מנת לברר מה פשר ההמולה שבחוץ.

מחסנית נשק שנשכחה בצללית בפינת החדר, נשארת מiotמת. נשק לא יועיל ללא המחסנית, והמחסנית וודאי לא תועיל ללא נשק.

نبיחות כלב הזאב הנאמן של המשפחה הקשור בדרך כלל בחצר, נוסכות ביטחון לב סבא. סבא מתקרב בצעדים מהירים עם הפנס הגדול למקום הנביוחות. סבא רואה את הרשורת כלב קרוועה. כתמי הדם הקטנים הנשפכים במהרה באדמה מעידים על מאבק. ליבו של סבא אינו מנבא לו טובות.

ازניו של סבא כרויות לרחשים מחשידים.

ופיו של סבא מכובץ לשriqueה חרישית, צו שرك הכלב יוכל לשמע.

לפתע מביחין סבא בכלבו הנאמן גורר מעל גופו של הערבי, שינוי החשופות נעוצות בגרונו של האומל חסר היישע, בעוד הערבי גונח מכבים ומקל בערבית. סבא מכובע את נשקו, דורך אותו, משחרר את הנזרה, וסוחט את ההדק. יורה על מנת להרוג.

למזלו של סבא. נשק ללא מחסנית לא יכול לירוט. סבא מגדף חרש, אבל באותה שניות מבלילה בו ההבנה הנוראה. הכלב התנפלו על הפעול הערבי שעבוד בפרדס. ידיד המשפחה. משועם מה, הכלב תמיד שנא את הפעול. כנראה בשל הצליעה הקלה שהייתה לפועל. הכלב תמיד ראה בכך התגרות מצדיו של הפעול. דזוקא היום הצליה הכלב להשתחרר מכבליו ולבצע בו את זמנו. סבא ממחר להרגיע את הכלב, ומטפל בפועל האומלל.

סבא מוריד את הכיפה, מנשק אותה, ומודה לבורא עולם על שהמחסנית נשכחה בפינה החשוכה שבבית.

30:18. קול ישראל מירושלים, כאן מלאכי חזקיה הרי החדשות ועיקרון תחילת. דבר זה"ל מוסר כי כנופיית המוחבלים נתפסה ונוטרלה על ידי כוחות הנח"ל. האירוע הסטטיים. התושבים יכולים לצאת מבתיהם ולהזoor לשגרה.

הסיפור הזה נארוג מאוסף של זיכרונות ילדות של הילד בשנות השבעים. כל סצנה בסיפור אמתית לגמרי, אף על פי שרצף האירועים לא קרה כמו בסיפור. ניסיתי להعبر את האווירה והתחווה הלא פשוטה הילד, בנסיבות הלא אפשרית בה אנו חיים.